

ca în ucraineană. Doar în *Dofteana* din raionul Tirgu-Ocna am putea presupune un *h* (< *g*) ucrainean, dar, deoarece nu e exclusă evoluția slavă meridională *kt* > *ht*, sintem nevoiți să renunțăm la mărturia acestui toponimic atunci când vrem să stabilim aria toponimicelor cu *h* (< *g*).

* * *

Iată lista toponimicelor cu *h* provenit din *g* pe care le consider de origine incontestabilă slavă:

Bohotin: nume de pîriu și de sat în rn. Huși, atestat întâia dată la 1431 sub formă *оу Бохотинъ* (C o s t. I, p. 311). La bază are un adjectiv posesiv format cu sufixul *-in-* de la un nume de persoană **Bohota*, format din *Boh-* (cf. *Bohdan* «Bogdan») + suf. *-ota*³⁴. Pe hartă sub nr. 26 și 27.

Buhalnița: două sate, unul în rn. Hîrlău (prin care curge un pîriu cu același nume), atestat la 1612 sub forma de plural *Буханки* (C o s t. II, p. 243, nota 8), iar al doilea în rn. Ceahlău. La baza lui stă apelativul ucr. *бузай* «taur» trecut și în graiurile moldovenești (*buhai*). Sufixul compus *-иници* indică, însă, o formă derivată ucraineană. E greu de arătat în detalii cum s-a dezvoltat forma actuală *Buhalnița* din forma mai veche *Buhainți*. E posibil ca *Buhalnița* din Neamț să aibă la bază un adjectiv în *-ьн-* (urmat de sufixul *-ica*, care are funcțiunea de a substantiva adjectivale) derivat din substantivul *бузай* — **бузайна* — cu sensul de «a taurului (vale)». **Бузайница* a devenit apoi în pronunțarea romînilor *Buhalnița* (cf. *medelniță* < sl. *mědénica*). Forma aceasta a fost apoi aplicată și toponimicului *Buhainți* din rn. Hîrlău. Pe hartă sub nr. 35, 36, 29.

Buhanca: sat în rn. Roman. Pare a avea la bază tot apelativul ucr. *бузай* «taur». Formațiunea e de asemenea slavă. Pe hartă sub nr. 30.

Dălhăuți, Dălhăuțul, sat în rn. Focșani, reg. Galați. Forma mai veche, dinaintea asimilării *o-ă* > *ă-ă*, a fost **Dolhăuți* < v. ucr. **Dolhóuci*³⁵. Forma actuală ucraineană ar fi **Долгєуці* (*Dolhiuci*). Sintem așadar în prezența unui derivat ucrainean din numele de persoană *Dolh* (= Lungul) + suf. *-ovci* (> *-ăuți*), corespunzătoare formelor românești *Dolhești, Dolheni*, adică «satul, oamenii lui *Dolh*»³⁶. Pe hartă sub nr. 7.

Dolha: în rn. Cîmpulung Moldovenesc < v. ucr. *долга*, azi *догга*, «lunga»³⁷. Pe hartă sub nr. 52 bis.

Dolhaia: nume topic pe moșia satului Mocod, rn. Năsăud, pe baza căruia a fost format, tot acolo, de romîni, și numele topic *Gura Dolhaiei*³⁸ < v. ucr. *долгая*, azi *догга*³⁹. Pe hartă sub nr. 59.

Dorohoi. Apare întâia dată în documente la 1421 (C o s t. I, p. 141) sub forma unui adjectiv derivat cu sufixul *-ьск-*: *Дорогѣ(и)скыи* «din Dorohoi», iar

³⁴ Privitor la formații *-otin*, *-utin*, *-etin* în toponimia slavă a Germaniei orientale, a se vedea Reinhold Trautmann, *Die elb- und ostseeslawischen Ortsnamen*, Teil I, Berlin, 1948, p. 147 urm. Cf. toponimicul *Bohutín* din Cehoslovacia și *Bogutyn* din Germania derivat din numele de persoană *Boguta*, *ibid.*, p. 147. E posibil ca *Bohotinul* să fi avut într-o epocă mai veche forma **Bohutín*, din care s-a dezvoltat forma mai nouă prin asimilare (*o — u > o — o*).

³⁵ Prin *ó* îl notez pe *o* lung din silabă închisă, care în vechea ucraineană prezenta un timbru apropiat de acela al lui *ă*. Romîni l-au identificat cu *ă*. Vezi mai sus, nota 22.

³⁶ Vezi Iordan, *Nume de loc.*, p. 89; *Contributions onomastiques*, p. 18.

³⁷ *Loc. cit.*

³⁸ Comunicat de G. Giuglea.

³⁹ Iordan, *Nume de loc.*, p. 89.